

РЕШЕНИЕ

№ 573

гр. Пловдив, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разгледа докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20215300502991 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.258 и сл.от ГПК.

Обжалвано е решение № 1267/22.07.21г.,постановено по гр.д.№ 4367/21г.по описа на ПдРС,1-ви гр.с.,с което е отменен като незаконосъобразен избора на *** Р.С.А.,ЕГН-***** на длъжността „***“ в Медицински университет-Пловдив,извършено с решение от 16.03.2020г. на катедрения съвет на катедра „***“ на МУ-Пловдив.

Решението е атакувано от ответника Медицински университет-Пловдив (МУ) чрез пълномощника адв.Н.Д. като незаконосъобразно и неправилно с аргументи за недопустимост на предявения иск поради пропускане на срока за предявяването му и за неправилни изводи на първостепенния съд относно научната специалност на ***.А..Иска се отмяна на решението и отхвърляне на предявения иск.Не претендира разноски.

Въззиваемата по тази жалба Л. Д. Д.,ЕГН- ***** чрез процесуалния си представител адв.М.П. намира жалбата за неоснователна и необоснована по съображения,изложени в писмен отговор.Претендира адв.възнаграждение.

Постъпил е писмен отговор и от другата въззиваема по тази жалба- Р.С.А. чрез пълномощника адв.А.Ч. със становище за допустимост и основателност на същата.Посочва,че е правилно изразеното в жалбата възражение за изначална недопустимост на исковата молба поради преклузия на правото да се оспорва проведения на

16.03.20г.избор на ръководител на Катедра „***“ в МУ-Пловдив.Поради горното счита,че атакуваното решение следва да се отмени в цялост.

В срока по чл.259,ал.1 от ГПК са постъпили и две въззивни жалби от *** Р.С.А.,ЕГН-*****,като съдът приема,че се касае за една въззивна жалба,обективирана в два различни документа-от 20.09.21г.и от 27.09.21г.,в които се излагат съображения за недопустимост,необоснованост и незаконосъобразност на обжалваното решение.Иска се обезсилване на същото поради недопустимост на производството и прекратяване на производството по делото поради преклузия на повдигнатия с исковата молба спор и поради ненадлежащи страни,конституирани в производството.Алтернативно се иска отмяна на решението изцяло поради неговата неоснователност и незаконосъобразност.Претендират се разноски.

Въззиваемата по тази жалба Л. Д. Д. е изразила становище за неоснователност на въззивната жалба по съображения,изложени в два писмени отговора.

МУ-Пловдив не е взел становище по жалбата на Р.С.А..

ПдОС,след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Не е спорно между страните,а и се установява от приетите писмени доказателства,че за длъжността „***“при МУ-Пловдив е проведен избор на 16.03.20г.на събрание на Катедрения съвет (КС),на който е избрана *** Р.С. А..Изложените в исковата молба твърдения са за нарушения на процедурата по провеждането на избора,като нарушение на чл.26д,ал.4,изр.1 от ЗВО и чл.45,ал.2,т.1,2 и 3 и ал.3,т.2 и 3 от Правилника за устройството и дейността на МУ-Пловдив.Според ищцата избраната Р.С.А. не отговаря на изискванията на закона и правилника да бъде *** и неправилно е допусната до избора.

Основните възражения на ответниците са за недопустимост на исковата молба,тъй като съгл.чл.87,ал.1 от КТ двуседмичният срок,в който ищцата като кандидат е имала възможността да оспори законосъобразността на избора пред районния съд е изтекъл,доколкото самата ищца е присъствала на проведения на 16.03.20г.избор за *** и е житейски нелогично да предяви исковата си претенция една година след този избор.Твърдят също,че проведеният избор е законосъобразен,като са спазени принципите на академичната автономия и общите правила за провеждане на избор и за обявяване/отчитане на резултатите от избора.

По отношение на допустимостта на иска:

Районният съд е приел,че нормата на чл.87,ал.1 от КТ повелява началният момент,от който може да се оспорва законосъобразността на избора,да е от получаване на съобщението за резултата,а не от момента на узнаването от ищцата,че кандидатът за изборната длъжност ***.А. е избраното лице.Изложил е мотиви,че тази разпоредба не е самоцелна,тъй като предвидения в КТ срок е преклузивен и с пропускането му се преклудира правото на

оспорване,респ.обжалване на подлежащия на оспорване акт,а охраняването на това процесуално право предпоставя сигурно обективиране на началния момент-получаване на съобщение за резултата от избора.

Настоящата инстанция намира за правилни тези изводи на първостепенния съд.Действително ищцата е узнала за избора още на катедрения съвет,проведен на 16.03.20г,на който е присъствала.Но нито се твърди от ответната страна,нито се доказва по делото,че съобщение за резултата от избора е било изпратено,респ.получено от нея.Спорът е кой е началният момент,от който започва да тече двуседмичният срок по чл.87,ал.1 от КТ.В самата разпоредба е посочено-срокът започва да тече от получаването на съобщението за резултата.Нормата е ясна-законодателят е поставил изрично изискване за изпращане на съобщение за резултата от проведения избор,с което е релевирал това обстоятелство като правно значим факт за началото на срока за оспорване законосъобразността на избора.В случая съобщение за избора изобщо не е изпращано,нито получавано от ищцата.Следователно,предвид доказателствата по делото,се налага извода,че искът е процесуално допустим.

Наведеното от ответницата А. възражение за ненадлежни страни,неправилно конституирани по делото,касае материалноправната легитимация на ответниците и е въпрос не по допустимостта,а по основателността на иска.Доводите на ответницата А. са,че страна по делото следва да е катедрения съвет,тъй като се атакува избор за ***,който се извършва именно от КС и се утвърждава от факултетния съвет,които са органи на управление.Двамата ответници не можели да бъдат основни страни,тъй като нито били извършители на оспорваните действия,нито разполагали с властта,компетенциите и правомощията да повлияят в посока изменение на волите и мнението на академичния състав на КС.

Тези доводи не се споделят от въззивния съд.При спорове,произтичащи от трудови правоотношения съгл.КТ страни са съответно работникът/служителят и неговият работодател.В специалния закон-ЗВО,чл.26д,ал.4 изрично е посочено,че длъжността „***“ се заема по основен трудов договор,сключен с ректора на висшето училище.Следователно,работодател на *** е МУ,касае се за трудово правоотношение,макар и изборно.

Съгласно чл.83,ал.1 от КТ длъжностите,които се заемат въз основа на избор,се установяват в закон,в акт на МС или в Устав,в случая-от ЗВО и Правилника за устройството и дейността на ответника МУ-Пловдив.Не се спори,че е налице условието на чл.83,ал.2 от КТ за провеждане на избора-длъжността да е свободна.Процедурата на чл.84 от КТ предвижда,че кандидатурите за заемане на изборна длъжност се поставят от органи или лица,определени в закон,в акт на МС или в устав,като е предвидена и възможност кандидатът за заемане на изборна длъжност сам да постави кандидатурата си.

В конкретния случай се установява,че и двете кандидатки-А. и Д.,сами са поставили кандидатурите си.Алинея 3 от цитирания чл.84 предвижда,че изборът се произвежда,след като кандидатът даде писмено съгласието си.ПдРС е приел,че такова съгласие не е било изискано и дадено от двете кандидатки за изборната длъжност,което е нарушение на

цитираната разпоредба,но този извод не се споделя от настоящата инстанция.Макар това да не е записано изрично в нормата на чл.84 от КТ,кандидатът следва да даде писмено съгласието си само в случаите,когато кандидатурата му е поставена от определените според ал.1 органи и лица.Лишено от всякаква логика е лицето,което само поставя кандидатурата си,да дава и писмено съгласие за нея.В самото поставяне на кандидатурата от кандидата имплицитно се съдържа и съгласието му да участва в избора.

Самият избор на *** протича на два етапа и според ЗВО и според Правилника-първо се провежда избора от катедрения съвет,а след това този избор се утвърждава от съвета на основното звено на висшето училище-в случая ФС.

Изискванията към кандидатите за избор на ръководител катедра са разписани в чл.26д,ал.4 от ЗВО и чл.45,ал.2 от Правилника: *** е лице,хабилитирано в съответното научно направление на катедрата,което се избира с тайно гласуване на КС за срок от 4 години.Под хабилитирано в съответно научно направление според ПдРС следва да се разбира научната специалност на кандидата,която следва да отговаря на научното направление на катедрата,в противен случай всяко едно хабилитирано лице без съответната за това научна специалност би могло да участва и да заема длъжността ***,а не това бил смисълът на закона.Този извод настоящата инстанция намира за правилен.

От събраните доказателства обаче е видно,че спечелилата избора ***.А. е с научна специалност 03.01.53 „Социална медицина и организация на здравеопазването и фармацията“, която научна специалност не се покрива с научното направление на катедрата-„***“. Представеното по делото от ответницата Р.А. Свидетелство за клинична специалност „Обща медицина“ установява призната *клинична* специалност „Обща медицина“,но не и признато качество на хабилитирано лице по *научна* специалност „Обща медицина“. Изготвеното от МУ- Пловдив удостоверение № Р-579/27.02.2020г. на ***. А. също не удостоверява призната научна специалност по Обща медицина и урология.От друга страна,ищцата е представила доказателства,че е придобила научна специалност 03.01.63-Обща медицина и е хабилитирано лице по тази научна специалност.

Ответниците се позовават на писмо от Министерство на образованието и науката от 31.03.20г.,според което въпросът относно съответствието на научните специалности с научното направление на катедрата е от компетентността на КС.Дори и да се приеме,че това действително е така,то по делото няма никакви доказателства,че на катедрен съвет преди провеждането на избора за *** е обсъждан този въпрос и е взето конкретно решение,което да позволява на ***.А. да бъде избрана с нейната научна специалност за изборната длъжност.Нещо повече,датата на постъпване на писмото от МОН в МУ-Пловдив-31.03.20г.е след проведения КС,на който е избрана на *** ***.А.,което означава,че не е било практически възможно да се проведе катедрен съвет преди 16.03.20г.,на който да се вземе решение относно съответствието на научната специалност на А. с научното направление на катедрата съобразно указанията на МОН.Следователно,към момента на провеждане на избора този въпрос не е бил разискван от КС,в чиято компетентност е съобразно писмото на МОН и единствено меродавно е записаното в чл.26д,ал.4 от ЗВО и чл.45,ал.2 от

Правилника.Според тези разпоредби ответницата А. не отговаря на условието да е хабилитирано лице в съответното научно направление на катедрата „****“.

За пълнота районният съд е констатирал още едно нарушение в процедурата по провеждане на избора за ***,проведен на 16.03.20г.на КС.Съгласно чл.85,ал.4 от КТ,приложим в случая,доколкото не е предвидено друго в ЗВО и Правилника,кандидатите на изборната длъжност,които са членове на избирателното тяло,(каквото е и настоящият случай),не се вземат предвид при изчисляване броя на присъстващите по ал.2 и не гласуват.Видно от протокола от КС от 16.03.20г.обаче присъствали са 15 членове на КС,включително и двете кандидатки,които също са гласували в нарушение на цитираната разпоредба.Настоящият състав на въззивния съд не приема за основателен аргумента на ответника А.,че въпреки това нарушение,крайният резултат от гласуването не се променял,тъй като за ***.А. имало 13 действителни гласа,а за ***.Д.-два гласа.Дори и да е формална,това е процедура,изрично уредена в закона,която следва да се спазва,за да се гарантира,че изборът няма да бъде опорочен.

С оглед на изложеното настоящата инстанция намира,че първостепенният съд е изложил правилни и законосъобразни изводи,поради което обжалваното решение следва да се потвърди.

С оглед изхода на делото разноски за въззивната инстанция се дължат на въззиваемата Д..Същите се претендират в размер на 500лв.за адв.възнаграждение съгласно приложен ДПЗС и списък на разноските и следва да бъдат осъдени жалбоподателите да ѝ ги заплатят.

Воден от горните мотиви Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1267/22.07.21г.,постановено по гр.д.№ 4367/21г.по описа на ПдРС,1-ви гр.с.,с което е отменен като незаконосъобразен избора на *** Р.С.А.,ЕГН-***** на длъжността *** в Медицински университет-Пловдив,извършено с решение от 16.03.2020г. на катедрения съвет на катедра *** на МУ-Пловдив.

ОСЪЖДА Медицински университет-Пловдив,представявано от ректора *** М.М.,със седалище и адрес на управление *** и Р. СП. А.,ЕГН- ***** да заплатят на Л.Д.,ЕГН-*****, гр.***сумата от 500(петстотин)лв.разноски за адв.възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението,че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____